

COLEGIUL DE DISCIPLINĂ ȘI ETICĂ
din subordinea Consiliului Superior al Procurorilor

H O T Ă R Ă R E A nr.3-154/2025

cu privire la examinarea contestației cet. XXXXXX XXXXXX, XXXXXX XXXXXX, XXXXXX XXXXXX, împotriva deciziei Inspecției Procurorilor din 18 august 2025, de încetarea procedurii disciplinare în privința procurorilor în Procuratura Drochia, Marcauțan Sergiu, Rusu Oleg și Turenco Diana, pe motivul lipsei temeiului de tragere la răspundere disciplinară

19 decembrie 2025

mun. Chișinău

Colegiul de disciplină și etică din subordinea Consiliului Superior al Procurorilor, în componența:

Președinte – Alexandru Lozan;

Membrii – Eugenia Zubco, Viorel Beiu, Constantin Șușu, Vitalie Sîli, Oleg Televca și Pavel Țurcan, examinând în ședință publică contestația cet. XXXXXX XXXXXX, XXXXXX XXXXXX, împotriva deciziei Inspecției Procurorilor din 18 august 2025, de încetarea procedurii disciplinare în privința procurorilor în Procuratura Drochia, Marcauțan Sergiu, Rusu Oleg și Turenco Diana, audiind raportul domnului Oleg Televca-

C O N S T A T Ă :

Cu referire la înregistrarea contestației

La data de 26.08.2025 la Consiliul Superior al Procurorilor, a fost înregistrată contestația cet. XXXXXX XXXXXX, XXXXXX XXXXXX, XXXXXX XXXXXX cu nr. xxx, împotriva deciziei Inspecției Procurorilor din 18 august 2025, de încetarea procedurii disciplinare în privința procurorilor în Procuratura Drochia, Marcauțan Sergiu, Rusu Oleg și Turenco Diana, pe motivul lipsei temeiului de tragere la răspundere disciplinară.

Cu referire la condițiile de formă și conținut ale contestației

Nefiind de acord cu soluția Inspecției Procurorilor din 18.08.2025, la data de 22.08.2025, cet. XXXXXX XXXXXX, XXXXXX XXXXXX, XXXXXX XXXXXX, au înregistrat contestația împotriva acesteia și au solicitat examinarea cazului în fond și emiterea unei noi hotărâri de constatare a abaterii disciplinare și sancționarea procurorilor menționați supra. La data de 04.09.2025 a fost depusă cerere de completare a contestației din 22.08.2025 de către petenți.

Contestația este depusă în limba română, este semnată electronic de către autori. Din perspectiva art.49 alin.(4) din Legea nr.3/2016, decizia Inspecției procurorilor de încetare a procedurii disciplinare poate fi contestată de autorul sesizării *în termen de 10 zile lucrătoare de la data recepționării deciziei*, la Colegiul de disciplină și etică.

Conform materialelor procedurii disciplinare, se constată că decizia din 18.08.2025 a fost expediată petiționarilor la data de 19.08.2025 cu nr.de ieșire xxx r/25 și a fost recepționată de către petenți la data de 20.08.2025. Astfel, verificând prealabil toate chestiunile legate de respectarea termenului de contestare, Colegiul constată că

termenul de depunere a contestației împotriva Deciziei Inspecției procurorilor a fost respectat de către petenți.

Cu referire la sesizare

La 15.07.2025, Aparatul Consiliului Superior al Procurorilor a înregistrat sesizarea cet. XXXXXX XXXXXX, XXXXXX XXXXXX, XXXXXX XXXXXX, prin care solicită tragerea la răspundere disciplinară a procurorilor Marcauțan Sergiu, Rusu Oleg și Turenco Diana pentru pretinse fapte ce pot constitui abateri disciplinare.

La 21.07.2025 sesizarea a fost înregistrată la Secția juridică și management a documentelor Inspecției Procurorilor, cu acordarea nr.xxxx/25.

Prin Dispoziția Inspectorului-șef al Inspecției procurorilor nr.xxx din 21.07.2025, sesizarea menționată supra a fost repartizată pentru examinare inspectorului din cadrul Inspecției procurorilor, Tudor Gratii.

Ulterior, la 06.08.2025 și suplimentar la 11.08.2025 Aparatul Consiliului Superior al Procurorilor a înregistrat sesizarea cet. XXXXXX XXXXXX, XXXXXX XXXXXX, XXXXXX XXXXXX, cu privire la faptele procurorilor în procuratura Drochia, Marcauțan Sergiu, Rusu Oleg și Turenco Diana, ce pot constitui abatere disciplinară.

În continuare, la data de 15.08.2025 sesizarea cu anexele a fost înregistrată la Secția juridică și management a documentelor Inspecției procurorilor cu nr. xxs/25, prin rezoluția inspectorului-șef fiind repartizată pentru verificare inspectorului Iurie Caraman, ulterior fiind remisă pentru conexare inspectorului T.Gratii. Prin decizia din 18.08.2025 sesizările au fost conexe.

Cu referire la fondul pretinsei cauze disciplinare :

Autorii prezentei sesizări, în calitate de parte vătămată în cauza penală nr. 1-19156706-26-1-03102019, aflată pe rolul Judecătoriei Drochia, Sediul Central, judecător Rodica Chistruga, aduc la cunoștința Consiliului Superior al Procurorilor informații privind posibile abateri disciplinare, lipsă de imparțialitate și încălcarea principiilor fundamentale ale procesului penal în activitatea unor procurori din cadrul Procuraturii raionului Drochia.

Petiționarii indică faptul că dosarul la care fac referire constă, în realitate, din două cauze penale conexe. Prima cauză vizează infracțiunea prevăzută de art. 190 alin. (5) din Codul penal, atribuită lui XXXXXX XXXXXX, administratorul societății în care aceștia dețin calitatea de asociați. Cea de-a doua se referă la infracțiunea prevăzută la art. 186 alin. (4) din același cod, pretins comisă de adjunctul acestuia, XXXXXX XXXXXX, și de brigadierul asociației, XXXXXX XXXXXX.

Conform celor relatate, faptele incriminate au legătură cu recoltarea merelor în anii 2017-2018 de pe terenurile aflate în proprietatea petiționarilor, recoltă pe care inculpații ar fi preluat-o în mod abuziv.

Reclamanții semnalează că dosarul a fost deferit instanței de judecată încă din anul 2019, însă până în prezent se află în faza examinării la instanța de fond.

Potrivit acestora, cauza a fost tergiversată timp de șase ani din diverse motive, de la factori obiectivi - precum pandemia de COVID-19 - până la invocarea repetată a unor probleme de sănătate de către inculpați, precum bronșite acute apărute subit în ziua ședințelor.

Aceștia mai subliniază că, în majoritatea cazurilor, amânările au fost generate de reprezentanții apărării, care ar fi profitat de orice pretext pentru a obține reprogramarea cauzei la o dată cât mai îndepărtată.

Mai mult, atunci când ședințele erau planificate pentru întreaga zi, avocații inculpaților ar fi anunțat că au alte procese deja stabilite în a doua parte a zilei, determinând astfel fragmentarea examinării cauzei.

Autorii sesizării menționează că, pe tot parcursul examinării cauzei, învinuirea de stat a fost reprezentată de trei procurori: inițial de către dl Serghei Grosu, cel care a condus urmărirea penală și a transmis cauza în judecată, ulterior de către dl Oleg Rusu, iar spre final de către dna Diana Turenco.

Se mai comunică că, în toată această perioadă, acuzatorii de stat au susținut constant învinuirea, inclusiv la data de 04 iulie 2025, când dl Oleg Rusu, fiind întrebat de către instanță, a confirmat expres că susține învinuirile formulate.

Totuși, după doar trei zile, dintre care două erau de weekend, fără a anunța din timp o asemenea intenție, cu doar o oră înaintea ședinței de judecată, același procuror a depus un demers prin care a renunțat integral la învinuire.

Autorii sesizării subliniază că această renunțare a fost făcută „pe tăcute”, fără ca partea vătămată să fie informată, fără dezbateri și fără ca instanța să fie cel puțin formal anunțată în prealabil despre această decizie.

La ședința de judecată care a urmat, instanța a recunoscut că nu a mai întâlnit o asemenea situație în practică.

Petiționarii atrag atenția că rămâne neclar cum a reușit procurorul să studieze dosarul în condițiile în care acesta a rămas la sediul judecătoriei timp de două zile, în plus luând în considerare că redactarea a trei ordonanțe presupune un efort și un timp considerabil, de care procurorul nu dispunea.

Autorii întreabă în ce condiții a fost emis demersul procurorului, având în vedere că vineri, 04 iulie 2025, acesta declara în fața instanței că nu poate susține învinuirea din motivul că are nevoie de timp pentru a face cunoștință cu dosarul, iar deja luni după-amiază, 07 iulie 2025, a emis Ordonanțele de renunțare integrală la învinuire.

Petiționarii se întreabă ce s-a întâmplat între timp. Aceștia menționează că la data de 07.07.2025 urma să aibă loc ultima ședință de judecată în dosar, fiind programate dezbaterile judiciare.

Toți participanții la proces erau deja pregătiți pentru desfășurarea acestor dezbateri, care constituiau o simplă formalitate înainte de pronunțarea Hotărârii instanței.

Autorii sesizării subliniază că ultimele cinci ședințe de judecată au fost amânate consecutiv, la inițiativa exclusivă a apărătorilor și a reprezentanților acuzării, fapt care poate fi verificat cu ușurință pe portalul instanțelor de judecată - <https://jdr.instante.justice.md> - acolo unde se indică motivul amânării fiecărei ședințe. Petiționarul atrage atenția că, în conținutul demersului din 07.07.2025, procurorul face trimitere la anumite „probe noi” care nu ar fi fost examinate în cadrul cercetării judecătorești.

În realitate, aceste așa-zise „probe” sunt chiar Ordonanțele emise de procuror privind renunțarea la învinuire.

Autorii declară că nu pot înțelege cum o ordonanță emisă de acuzatorul de stat poate fi calificată drept „probă nouă” într-o cauză penală, mai ales în condițiile în care aceasta este o manifestare a voinței subiective a acuzării și nu reprezintă o probă în sensul prevăzut de Codul de procedură penală.

Petiționarii consideră că faptele procurorului denotă o atitudine profund lipsită de respect, în primul rând față de partea vătămată, dar și față de principiile procesuale consacrate în Codul de procedură penală.

Această cauză penală a presupus ani întregi de investigații și eforturi susținute din

partea mai multor procurori, ofițeri de urmărire penală și polițiști.

Zeci de martori au fost audiați, alte zeci de persoane au fost implicate indirect, iar partea vătămată a fost activ implicată, participând la numeroase ședințe de judecată, suportând cheltuieli financiare semnificative, consumând sute de ore din timpul personal și confruntându-se cu o intensă uzură psihologică.

Autorii sesizării subliniază că, în final, după șase ani de proceduri, procesul penal a fost încetat printr-o simplă ordonanță de patru pagini emisă de un procuror care, cu doar trei zile înainte, solicita termen pentru a studia dosarul și confirma instanței că susține învinuirea. Petiționarii declară că acest gest al procurorului i-a făcut pe membrii părții vătămate să-și piardă în totalitate încrederea în sistemul procuraturii.

Aceștia adaugă că la ultimele ședințe de judecată nu au fost prezentate probe noi, iar acele pe care procurorul le invocă în Ordonanță au fost anexate dosarului încă în faza urmăririi penale și în cadrul cercetării judecătorești, adică în urmă cu 5- 6 ani.

Autorii ridică întrebarea: de ce procurorul a așteptat șase ani pentru a emite o asemenea Ordonanță?

Autorii menționează că, potrivit informațiilor deținute, învinuirea era deja formulată de către procurorul desemnat, dna Diana Turenco, iar dl Oleg Rusu trebuia doar să o prezinte în cadrul dezbaterilor judiciare.

În acest context, se susține că argumentul invocat de către dl Rusu - potrivit căruia ar fi avut nevoie de timp pentru a face cunoștință cu dosarul - nu poate fi acceptat ca fiind plauzibil, întrucât acesta fusese deja procuror de caz și cunoștea în detaliu materialele dosarului și probele administrate.

Aceștia mai comunică faptul că, în ultimele cinci ședințe de judecată, cauza a fost sistematic amânată, fie la solicitarea avocaților inculpaților (dl Lupacescu și dl Pitei), fie din inițiativa procurorilor desemnați, care au invocat că nu sunt pregătiți pentru dezbateri, deși acestea erau programate încă din luna mai 2025.

Petiționarii menționează că dna procuror Diana Turenco, care a susținut învinuirea pe tot parcursul urmăririi penale, la un moment dat a încetat să mai participe la ședințele de judecată, invocând presiuni exercitate asupra sa de către conducerea Procuraturii Drochia.

Conform informațiilor obținute din surse considerate demne de încredere, dna Turenco ar fi fost determinată să se retragă din această cauză și chiar a luat în calcul demisia din funcție, ca urmare a acestor presiuni inacceptabile.

Autorii sesizării afirmă că aceasta ar fi fost cauza reală pentru înlocuirea dnei Turenco cu dl Oleg Rusu.

La fel, se atrage atenția asupra faptului că, la data de 20 iunie 2025, dna Turenco a solicitat amânarea ședinței sub motivul necesității de a studia dosarul, însă nu a menționat nimic despre un eventual concediu.

Aceștia se întreabă de ce, dacă dna procuror știa din timp despre planificarea concediului, a acceptat totuși data propusă de instanță pentru următoarea ședință?

Autorii consideră că răspunsul este evident - dna Turenco a încercat astfel să se protejeze de un abuz ce avea să fie comis ulterior de către alt procuror, în speță dl Oleg Rusu, foarte probabil la comanda procurorului-șef interimar dl Sergiu Marcauțan.

Petiționarii precizează că asupra dlui Marcauțan a fost deja depusă o plângere în data de 18 aprilie 2025 către CSP și Procuratura Generală, în care se denunțau presiunile pe care acesta le exercita asupra subalternilor.

La fel, se subliniază că nu este prima dată când dl Oleg Rusu emite ordonanțe de refuz în cauze care privesc partea vătămată. Spre exemplu, la 31 iulie 2024, acesta a

emis o ordonanță de refuz în începerea urmăririi penale în cadrul procesului penal nr. 20241200309.

Petiționarii menționează că, prin Ordonanța Procurorului General din 15 aprilie 2025, cauza respectivă a fost transferată din gestiunea Procuraturii Drochia către Procuratura Edineț.

În acest interval scurt de timp, procurorul de caz din Edineț a reușit deja să înainteze învinuirea dlui XXXXXX XXXXXX și să efectueze un șir de acte procesuale pe care procurorii din Drochia nu le întreprinseseră timp de cinci ani.

Autorii sesizării adaugă că inculpații au încercat în mod sistematic să influențeze desfășurarea procesului penal, formulând nu mai puțin de cinci cereri de recuzare a instanței, toate fiind respinse ca neîntemeiate.

Întrucât nu au reușit să obțină schimbarea completului de judecată, inculpații au recurs la alte strategii, iar Procuratura Drochia, prin dl Sergiu Marcauțan, a formulat o plângere către Consiliul Superior al Magistraturii împotriva dnei judecătoare Rodica Chistruga, acuzând-o - pe nedrept - de tergiversarea cauzei.

Petiționarii califică această acuzație ca fiind falsă și manipulative, întrucât analiza obiectivă a desfășurării procesului relevă că cele mai recente cinci amânări succesive s-au datorat exclusiv apărării și procurorilor desemnați.

De altfel, în decursul celor șase ani de proceduri, instanța a amânat ședințele doar în câteva situații, și acelea cauzate de împrejurări obiective, cum ar fi decesul mamei judecătoarei.

Semnatarii sesizării consideră necesar să sublinieze că Ordonanțele de renunțare la învinuire conțin afirmații inexacte, manipulatorii și contrare realității juridice și faptice, în special în ceea ce privește dreptul de proprietate asupra pomilor de mere aflați pe terenurile care aparțin părții vătămate.

Aceștia menționează că ideile exprimate de procuror în respectivele Ordonanțe reprezintă, în esență, o preluare integrală și necritică a unei narațiuni promovate anterior de către apărare, fără a fi efectuată vreo minimă verificare a situației juridice și faptice existente.

Reclamanții subliniază că, în mod inexplicabil, procurorul ignoră cu desăvârșire atât dreptul de proprietate al părții vătămate asupra terenurilor în cauză, cât și situația factuală clar documentată privind existența plantațiilor de pomi pe aceste terenuri. Cei care au formulat prezenta sesizare atrag atenția că în cuprinsul Ordonanțelor se face referire la anumite așa-zise „facturi” și „bonuri”, însă fără a se indica în mod concret nici numărul, nici data acestora.

Cu toate acestea, ele sunt utilizate pentru a susține, în mod neîntemeiat, că pomii de pe terenurile aparținând părții vătămate ar fi, în realitate, ai inculpaților. Semnatarii declară că această afirmație nu doar că este complet falsă, dar este și în vădită contradicție cu propriile constatări anterioare ale Procuraturii Drochia.

În acest sens, petiționarii fac trimitere la Ordonanța emisă la data de 10 iulie 2020 de același procuror, dl Oleg Rusu, prin care a fost respinsă plângerea depusă de inculpatul XXXXXX XXXXXX - plângere în care acesta invocă, exact ca și în prezent, că pomii de mere aflați pe terenurile respective i-ar aparține.

Cei care au depus sesizarea menționează că respectiva Ordonanță de refuz în pornirea urmăririi penale, emisă la acea dată, a fost anexată prezentei sesizări cu titlu de probă, fiind relevantă pentru a demonstra contradicțiile și lipsa de coerență în conduita procurorului.

Tot ei subliniază că decizia oficială emisă de Procuratură în anul 2020 confirma

implicit inexistența oricărui temei juridic pentru pretențiile formulate de inculpat cu privire la proprietatea asupra pomilor de mere de pe terenurile aflate în proprietatea părții vătămate.

În încheiere, semnatarii se întreabă pe bună dreptate cum este posibil ca aceiași pomi, care în anul 2020 nu aparțineau inculpatului, să fi devenit brusc proprietatea acestuia în anul 2025, în lipsa oricărei modificări juridice sau materiale a situației de fapt.

Semnatarii sesizării consideră că o asemenea răsturnare de poziție, în absența unor probe noi relevante și concludente, ridică suspiciuni serioase cu privire la motivația reală a procurorului în adoptarea soluției de renunțare la învinuire.

Aceștia menționează că o parte din terenurile agricole pe care s-au produs faptele cercetate au fost dobândite de familia lor ulterior datei la care au fost emise facturile fiscale invocate de procuror.

Spre exemplu, prin Contractul de donație din 6 martie 2009 (document anexat), se demonstrează că respectivele terenuri au intrat în patrimoniul familiei abia între anii 2005-2007, în timp ce facturile menționate de acuzator sunt datate cu anul 2003.

Reclamanții arată că pomii de mere achiziționați de SRL „XXXXXXXXXX” în baza acelor facturi au fost plantați exclusiv pe terenurile aflate în proprietatea acelei societăți.

Nu există niciun act juridic, niciun înscris și nicio probă care să ateste că acei pomi s-ar fi aflat vreodată pe terenurile familiei părții vătămate sau că SRL „XXXXXXXXXX” ar fi deținut vreun drept asupra plantațiilor respective.

Cei care au formulat prezenta sesizare apreciază că interpretarea procurorului este una eronată sau, cel puțin, incompletă, și că, în realitate, sunt întrunite elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (5) din Codul penal - escrocheria în formă agravantă. Semnatarii fac referire la reglementările din dreptul civil național privind regimul juridic al plantațiilor perene și al terenurilor, potrivit principiului „*Superficies solo cedit*” (ce este fixat pe sol, aparține solului).

Formularea colectivă evidențiază și faptul că procurorul respinge mărturiile care susțin apartenența livezii către familia XXXXXX XXXXXX pe motivul existenței unor relații ostile între martori și inculpatul XXXXXX XXXXXX. Petiționarii apreciază că o asemenea apreciere este superficială, întrucât relațiile personale tensionate nu invalidează automat conținutul mărturiei, iar veridicitatea acesteia trebuie evaluată în corelație cu alte probe și fapte obiective.

Aceștia amintesc că însuși procurorul recunoaște în actele sale că „mijloacele financiare pentru serviciile acordate au fost achitate din partea familiei XXXXXX XXXXXX”.

Acest fapt contrazice ideea că livada era gestionată exclusiv de XXXXXX XXXXXX, întrucât implicarea financiară directă demonstrează exercitarea unui control și existența unor drepturi efective asupra plantației.

Cei care au formulat sesizarea concluzionează că întreaga argumentație a procurorului se bazează pe o prezumție privind proprietatea SRL „XXXXXXXXXX” asupra livezii, dar fără a fi susținută de niciun titlu juridic clar și înregistrat.

Or, un astfel de act nu a fost încheiat niciodată între proprietarii terenului și societate. În mod distinct, semnatarii atrag atenția asupra faptului că demersul procurorului este întocmit cu încălcarea normelor procedurale. În conținutul acestuia, procurorul solicită reluarea cercetărilor judecătorești, invocând existența unor „probe noi” - care, în realitate, sunt propriile sale Ordonanțe de renunțare la învinuire, emise

cu doar câteva zile în urmă.

Ei se întreabă în baza cărui articol procesual penal instanța ar putea reveni la cercetarea judecătorească, în condițiile în care emiterea Ordonanței de renunțare atrage, potrivit art. 320 alin. (5) CPP, fie încetarea procesului penal, fie pronunțarea unei hotărâri de achitare. Nu există nicio dispoziție legală care să permită reluarea cercetărilor după un astfel de act.

Aceștia reamintesc că procurorul-șef interimar, dl Sergiu Marcauțan, întreține o relație apropiată - al cărei caracter rămâne neclar - cu dl Veaceslav Lupăcescu, avocatul inculpatului Xxxxxx Xxxxxx.

Prin urmare, este plauzibil ca textul demersului și al ordonanțelor să fi fost, de fapt, elaborat de apărare și impus procurorului Rusu pentru semnare. Reclamanții aduc în atenție și faptul că dna procuror Diana Turenco a semnalat anterior existența unor presiuni exercitate asupra sa de către dl Marcauțan.

În prezența părții vătămate, acesta a fost auzit adresându-se subalternului său, dl Serghei Grosu, într-un ton imperativ: „Tu să nu faci ce vrei tu, dar să faci ce-ți spun eu!”

În opinia autorilor sesizării, renunțarea la învinuire nu este rezultatul unei analize obiective, ci a fost dictată direct de către dl Sergiu Marcauțan, urmărind un scop vădit partinitor, posibil chiar de natură represivă, având în vedere că, anterior, pe numele acestuia a fost formulată o plângere disciplinară.

Cei care au formulat prezenta sesizare subliniază că retragerea învinuirii exact în momentul în care cauza urma să intre în faza dezbaterilor judiciare, în baza unor pretinse „probe noi” care, de fapt, se aflau în dosar de mai bine de cinci ani, reprezintă o încălcare gravă.

Reclamanții apreciază că, în speță, comportamentul procurorului Oleg Rusu întrunește elementele constitutive ale mai multor abateri disciplinare, așa cum sunt prevăzute de art. 38 lit. a), e1), f) și f) din Legea cu privire la Procuratură, prin faptul că:

- A adoptat o soluție de retragere a învinuirii cu doar o zi înainte de pronunțarea hotărârii instanței de judecată, fără prezentarea unor probe noi și în contradicție vădită cu poziția procesuală susținută anterior în cadrul ședințelor publice, în rechizitoriu, precum și în propria sa Ordonanță din 10 iulie 2020, care contrazicea expres argumentele formulate în actul de renunțare;

- A emis Ordonanța din 7 iulie 2025 în lipsa unei baze probatorii obiective, cu ignorarea probelor deja administrate în dosar și cu încălcarea principiului contradictorialității, privând astfel partea vătămată de posibilitatea de a contesta în mod efectiv motivele renunțării la învinuire;

- A omis cu bună știință analiza probelor relevante aflate la dosar, inclusiv a contractelor de donație care atestă în mod clar dreptul de proprietate al familiei Xxxxxx Xxxxxx asupra terenurilor și plantațiilor, în timp ce inculpații nu dispun de niciun titlu juridic care să justifice vreo pretenție de proprietate asupra livezii. În aceste condiții, concluziile Ordonanței se dovedesc a fi, în mod obiectiv, eronate și neîntemeiate;

- A adoptat o conduită care a afectat grav încrederea părții vătămate în imparțialitatea și independența Procuraturii, discreditând imaginea instituției și generând percepția că soluția adoptată este rezultatul unor influențe externe sau al unei conduite partinitoare.

Reclamanții invocă, în susținerea celor afirmate, dispozițiile art. 381 din Legea nr. 3/2016 privind Procuratura, potrivit cărora asemenea acțiuni pot fi calificate cel

puțin drept neglijență gravă.

Mai mult, se consideră că posibilă influență ierarhică a procurorului-șef interimar Sergiu Marcauțan necesită o analiză separată, în cadrul unei evaluări disciplinare a conduitei acestuia, având în vedere răspunderea managerială directă și obligația de a preveni orice imixtiune în activitatea procurorilor din subordine.

DI Marcauțan este, la fel ca orice altă autoritate ierarhic superioară, responsabil pentru emiterea ordonanțelor vizate; întrucât, în calitate de procuror-șef interimar, îi revine obligația de a coordona activitatea subordonaților, în special în situații de decizie procesuală ce presupun retragerea învinuirii.

Toate aceste aspecte, în opinia celor vizați de efectele actelor emise, impun sesizarea Inspecției Procurorilor și o analiză aprofundată a circumstanțelor în care a fost emisă Ordonanța de renunțare la învinuire.

Mai mult, în cazul în care se confirmă cele relatate, se impune inițierea procedurii disciplinare împotriva procurorului Oleg Rusu și, după caz, împotriva procurorului-șef interimar Sergiu Marcauțan, în măsura în care se va dovedi implicarea sa - activă sau pasivă - în luarea unei decizii abuzive.

Se subliniază că următoarea ședință de judecată este programată pentru data de 08 august 2025, ceea ce impune o reacție instituțională promptă și eficientă din partea organelor abilitate.

Abaterile disciplinare pretins a fi comise de către procuror în opinia autorului sesizării

Autorul sesizării au indicat, în drept, comiterea de către procurori a unor abaterii disciplinare, prevăzute la art. 38 a), e¹), f) și lit. f) din Legea nr. 3/2016 cu privire la Procuratură.

Cadrul legal pertinent.

Codul de procedură penală

Articolul 27. Libera apreciere a probelor

(1) Judecătorul și persoana care efectuează urmărirea penală apreciază probele în conformitate cu propria lor convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate.

Articolul 320. Participarea procurorului la judecarea cauzei și efectele neprezentării lui. Renunțarea la învinuire

(1) Participarea procurorului la judecarea cauzei este obligatorie și el își exercită atribuțiile prevăzute în art.53. La judecarea cauzei în primă instanță participă procurorul care a condus urmărirea penală sau, după caz, a efectuat de sine stătător urmărirea penală în cauza dată. în caz de imposibilitate a participării acestuia, procurorul ierarhic superior dispune participarea la ședință a altui procuror. În caz de necesitate, procurorul ierarhic superior poate dispune participarea unui grup de procurori.

(2) Reprezentând învinuirea de stat, procurorul se călăuzește de dispozițiile legii și de propria sa convingere bazată pe probele cercetate în ședința de judecată.

(3) Neprezentarea procurorului la ședința de judecată atrage amânarea ședinței cu informarea despre acest fapt a procurorului ierarhic superior. Pentru lipsă nemotivată, procurorul este sancționat cu amendă judiciară în cazul în care aceasta a dus la cheltuieli judiciare suplimentare.

(4) Dacă, pe parcursul judecării cauzei, se constată că procurorul este în imposibilitate de a participa în continuare la ședință, el poate fi înlocuit cu un alt

procuror. Procurorul care a intervenit în proces instanța îi oferă timp suficient pentru a lua cunoștință de materialele cauzei, inclusiv de cele cercetate în instanță, și pentru a se pregăti de participarea de mai departe la proces, însă înlocuirea procurorului nu necesită reluarea judecării cauzei de la început. Procurorul este în drept să solicite repetarea unor acțiuni procesuale deja efectuate în ședință în lipsa lui dacă are de concretizat chestiuni suplimentare.

(5) Dacă, în procesul judecării cauzei, ansamblul de probe cercetate de instanța de judecată nu confirmă învinuirea adusă inculpatului, procurorul este obligat să renunțe parțial sau integral la învinuire. Renunțarea procurorului la învinuire se face prin ordonanță motivată și atrage adoptarea de către instanța de judecată a unei sentințe de achitare sau de încetare a procesului penal.

Instrucțiunea privind organizarea activității procurorilor în domeniul reprezentării învinuirii în instanțele judecătorești”, aprobată prin Ordinul Procurorului General nr. xx/17 din 02.05.2025.

VII. Renunțarea la învinuire

35. În cazul în care, pe parcursul judecării cauzei în fond, ansamblul probelor administrate de instanță nu confirmă învinuirea adusă inculpatului, acuzatorul de stat va acționa în conformitate cu prevederile art. 320 alin. (5) din Codul de procedură penală, dispunând renunțarea la învinuire.

36. La data emiterii ordonanței de renunțare la învinuire, o copie a acesteia va fi transmisă în format electronic către procurorul ierarhic superior și Secția judiciar-penală a Procuraturii Generale. În situațiile reglementate în punctele 37-38 se vor expedia și opiniile scrise pe caz.

37. În situația în care reprezentarea învinuirii este asigurată de un alt procuror decât cel care a expediat cauza în instanță, acuzatorul de stat are obligația, până la emiterea ordonanței, de a informa în scris procurorul său ierarhic superior și procurorul de caz despre existența circumstanțelor prevăzute la art. 320 alin. (5) din Codul de procedură penală. Dacă acest procuror nu se mai află în funcție (ca urmare a demisiei, suspendării, detașării etc.), informarea se va transmite procurorului ierarhic superior al acestuia.

38. În termen de cel mult 10 zile, procurorul de caz sau, după caz, procurorul ierarhic superior al acestuia va transmite în scris opinia sa privind aplicabilitatea art. 320 alin. (5) din Codul de procedură penală.

39. În caz de divergențe în aprecierea circumstanțelor reglementate de art. 320 alin. (5) din Codul de procedură penală, procurorul ierarhic superior al acestora va dispune reprezentarea acuzării de către procurorul de caz, iar, în lipsa sau imposibilitatea participării acestuia, de un alt procuror.

40. În cazul în care, în procesul examinării opiniilor privind aplicabilitatea art. 320 alin. (5) din Codul de procedură penală, sunt identificate fapte ce pot constitui abateri disciplinare, se impune sesizarea Inspecției Procurorilor.

Cu referire la constatările Inspecției Procurorilor

Implicarea Inspecției procurorilor în cauza penală constituie ingerință în actul de justiție și negativ se va răsfrânge la examinarea cauzei penale în fond de către instanța de judecată.

Aprecierea tuturor probelor urmează a fi dată conform legislației procesual - penale de către instanța de judecată.

Angajarea răspunderii disciplinare este suspendată cerinței îndeplinirii cumulative a

condițiilor generale referitoare la fapta, vinovăție și legătura de cauzalitate între fapta ilicită și rezultatul produs, iar în ceea ce privește vinovăția aceasta trebuie constatată în mod cert, pe baza probatoriului administrat în cauză.

Potrivit art.27 alin.(1) din Codul de procedură penală, judecătorului și persoanei care efectuează urmărirea penală li se garantează dreptul la libera apreciere a probelor, formulă strâns legată de regula cercetării sub toate aspectele, complet și obiectiv a circumstanțelor cauzei și probelor. În jurisprudența sa Curtea Constituțională a statuat că libera apreciere a probelor nu înseamnă arbitrar, ci libertatea de a aprecia probele în mod rezonabil și imparțial, iar rezultatele aprecierii acestora sunt expuse de către instanța de judecată în acte procedurale, care trebuie să fie motivate în mod obiectiv și sub toate aspectele, potrivit legii. Motivarea se exprimă prin faptul că, la admiterea unor probe și la respingerea altora, judecătorul este obligat să indice motivele unei asemenea soluții (Hotărârea CC nr.18 din 22.05.2017 § 70). Aceste constatări ale instanței de jurisdicție constituțională sunt aplicabile și cu referire la procurori, datorită faptului că în procedura penală procurorul este investit cu atribuții de apreciere a probelor. Cercetarea judecătorească este un proces de stabilire a adevărului și constă în analiza multilaterală a probatoriului, pentru a se demonstra existența ori inexistența faptei infracționale și dacă eventuala persoană inculpată a comis sau nu infracțiunea imputată, iar rolul procurorului este unul semnificativ.

Potrivit prevederilor art.3 din Legea cu privire la Procuratură, procurorul își desfășoară activitatea în baza principiilor legalității, imparțialității, rezonabilității, integrității și independenței procesuale, care îi oferă posibilitatea de a lua în mod independent și unipersonal decizii în cauzele pe care le gestionează. Independența procesuală a procurorului este asigurată prin garanții care exclud orice influență politică, financiară, administrativă sau de altă natură asupra procurorului legată de exercitarea atribuțiilor sale.

Astfel, procurorul, este unica persoană împuternicită de a aprecia probele administrate conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege, pentru a se constata dacă este sau nu cazul de a renunța la învinuire. Cu referire la garanțiile unui proces echitabil, Curtea Europeană a stabilit că imparțialitatea judecătorului/procurorului se apreciază atât conform unei abordări subiective, care ia în considerare convingerile personale sau interesele într-o cauză, cât și conform unui test obiectiv, care stabilește dacă judecătorul/procurorul a oferit garanții suficiente pentru a exclude vreo îndoială motivată din acest punct de vedere (cauza Demicoli v. Malta, nr. 13057/87, Hotărâre din 27.08.1991, §40).

La caz, decizia procurorilor de a renunța la învinuire a fost adoptată cu respectarea strictă a cadrului normativ aplicabil, în urma unei evaluări temeinice și obiective a probelor administrate, fără a fi dovedite careva influențe externe în acest sens.

Din explicațiile oferite de procurori în ansamblu cu materialele verificate, nu a fost depistat o rea intenție sau o neglijență gravă în îndeplinirea atribuțiilor sale.

Sub aspectul laturii subiective, în speță nu se regăsește forma de vinovăție cerută de norma disciplinară, întrucât faptele imputate nu sunt susținute de elemente obiective care să reflecte intenția sau culpa gravă a procurorului. Or, în lipsa unei conduite culpabile, nu poate fi angajată răspunderea disciplinară.

În corespundere cu art.36 alin. (2) din Legea nr.3/2016 „*Procurorii sunt sancționați disciplinar pentru comiterea abaterilor disciplinare prevăzute la art. 38, doar în cazul în care au fost săvârșite cu intenție ori cu neglijență gravă, conform*

prevederilor art. 38¹”.

Cu referire la soluția Inspecției procurorilor

În lipsa elementelor esențiale ale răspunderii disciplinare - faptă ilicită, vinovăție și legătura causală - acțiunea acestora nu poate fi încadrată ca abatere disciplinară. În contextul verificărilor efectuate și a concluziilor trase din raționamentele logico-juridice expuse *supra*, în conformitate cu art. 36-38¹, art.40-48, art. 49 alin.(1) lit. a) și alin.(4), art.89¹ alin. (10) lit. c) din Legea nr.3/2016 cu privire la Procuratură, prevederile pct. 147 lit. a) al Regulamentului cu privire la organizarea și funcționarea Inspecției procurorilor, aprobat prin Hotărârea Consiliului Superior al Procurorilor nr. 1-232/2024 din 07.08.2024, Inspecția procurorilor a dispus încetarea procedurii disciplinare în privința procurorilor în procuratura Drochia, Marcauțan Sergiu, Rusu Oleg și Turenco Diana, pe motivul lipsei temeiului de tragere la răspundere disciplinară.

Constatarea Colegiului de disciplină și etică

Colegiul de disciplină și etică notează că procedura de citare a părților pentru ședința din 12.12.2025 s-a realizat în conformitate cu Regulamentul privind organizarea și activitatea Colegiului de disciplină și etică.

În ședința Colegiului de disciplină și etică din 12.12.2025, Inspecția Procurorilor a fost reprezentată de către inspectorul Tudor Gratii, care a susținut în totalitate Decizia Inspecției procurorilor din 18.08.2025.

Petenții, fiind citați legal, au informat că nu v-or fi prezenți la ședința de examinare a contestației și roagă ca dosarul să fie examinat în lipsa lor. La fel au comunicat, că punctul lor de vedere în mod complet a fost expus în cadrul audienței la Președintele CSP, dl Dumitru Obadă.

Dintre procurorii vizați în sesizarea disciplinară – nici unul din ei nu au reacționat în nici un mod, fiind notificați despre data și ora ședinței de examinare a contestației, dar din materialele procedurii disciplinare reiese faptul, că toți trei au depus explicații detaliate referitor la acuzațiile aduse.

În ceea ce privește contestația din 12.05.2025 formulată de petenți împotriva deciziei Inspecției din 18 august 2025, de respingere a sesizării în privința procurorilor Marcauțan Sergiu, Rusu Oleg și Turenco Diana, pe motivul lipsei temeiului de tragere la răspundere disciplinară, Colegiul de disciplină și etică concluzionează că aceasta urmează a fi respinsă. Colegiul reține, în argumentarea soluției, constatările Inspecției procurorilor, poziția procurorilor vizavi de cele invocate în sesizare.

Colegiul reiterează faptul, că renunțarea la învinuire a fost adoptată în conformitate cu cadrul normativ în vigoare și anume conform prevederilor art.320 alin.(5) Cod de procedură penală, fără a fi dovedită careva influență din partea procurorului-șef, așa cum s-au expus în sesizare și contestație – petenții. Presupusa presiune asupra procurorilor din partea procurorului – șef, precum și faptul cunoștinței de mai aproape cu unul din avocații inculpaților, nu a fost probată nici într-un mod, rămânând o simplă supoziție ale petenților. Mai mult, argumentul petiționarilor, precum, că procurorul Oleg Rusu, în termen relativ scurt, a emis ordonanțele privind renunțarea la învinuire, nu corespund adevărului, ori ultimul era în cunoștință de cauză cu materialele cauzei penale, fiind inclus inițial în grupul de procurori, care au instrumentat cauza penală respectivă. Acest fapt a fost confirmat de către inspectorul, Tudor Gratii, în ședința Colegiului din data de 12.12.2025. Referitor la procurorul

Diana Turenco, nu corespund realității susținerile petiționarilor cu referire la presupusa presiunea din partea procurorului șef, Sergiu Marcauțan, deoarece nu a avut presiuni din partea cărorva persoane la susținerea acuzării de stat în prezenta cauză penală. Participând la ședințele de judecată s-a ghidat de prevederile legale, fiind imparțială, integră și independentă, formulând întrebări la audierea părților în proces, invocând obiecții și participând activ la replici. Consideră, că la susținerea acuzării de stat pe cauza penală nr.2018120302 nu a admis careva încălcări de ordin disciplinar, contravențional sau penal.

Sub aspectul laturii subiective, în speță nu se regăsește forma de vinovăție cerută de norma disciplinară, întrucât faptele imputate nu sunt susținute de elemente obiective care să reflecte intenția sau culpa gravă a procurorului. Or, în lipsa unei conduite culpabile, nu poate fi angajată răspunderea disciplinară.

Mai mult, tot în ședința din 12.12.2025, de către inspectorul Tudor Gratii, a fost anexată la materialele cauzei disciplinare, sentința din data de 26 septembrie 2025, prin care au fost achitați, inculpatul XXXXXX XXXXXX, învinuit în comiterea infracțiunii prevăzute de art.190 alin.(5) Cod penal, iar XXXXXX XXXXXX și XXXXXX XXXXXX învinuiți de comiterea infracțiunii prevăzute de art.186 alin.(4) Cod penal, fapt ce încă odată confirmă, legalitatea deciziei contestate. La fel, Colegiul constată, că o soluție definitivă în cauza penală respective nu a fost adoptată, ori ședința de judecată în ordine de apel, este stabilită pentru data de 03.02.2026 la Curtea de Apel Nord.

În continuare, având în vedere că aceste aspecte au fost reflectate corect în decizia Inspecției din 18.08.2025, apreciind cele invocate în ședința Colegiului, în raport cu materialele cauzei disciplinare, Colegiul concluzionează că contestația cet. XXXXXX XXXXXX, XXXXXX XXXXXX, XXXXXX XXXXXX urmează a fi respinsă pe motivul lipsei temeiului de tragere la răspundere disciplinară.

În contextul celor expuse și în conformitate cu prevederile art.89 din Legea nr.3/2016 cu privire la procuratură, pct.77⁵, 77⁶ din Regulamentul privind organizarea și activitatea Colegiului de disciplină și etică, aprobat prin Hotărârea Consiliului Superior al Procurorilor nr.12-228/16 din 14.09.2016 (cu modificările ulterioare din 24.01.2017, 28.05.2020 și 18.12.2020), precum și în acord cu Hotărârea Consiliului Superior al Procurorilor nr. 1-232/2025 din 01 iulie 2025, Colegiul,

HOTĂRĂȘTE:

1. Se respinge contestația cet. XXXXXX XXXXXX, XXXXXX XXXXXX, XXXXXX XXXXXX împotriva deciziei Inspecției Procurorilor din 18 august 2025, de încetarea procedurii disciplinare în privința procurorilor în Procuratura Drochia, Marcauțan Sergiu, Rusu Oleg și Turenco Diana, pe motivul lipsei temeiului de tragere la răspundere disciplinară

2. Hotărârea Colegiului poate fi contestată la Consiliul Superior al Procurorilor, prin intermediul Colegiului în termen de 15 zile lucrătoare de la data pronunțării.

**Președintele Colegiului
de disciplină și etică**

semnat

Alexandru LOZAN